Quelle: https://manuscripta.at/?ID=308
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

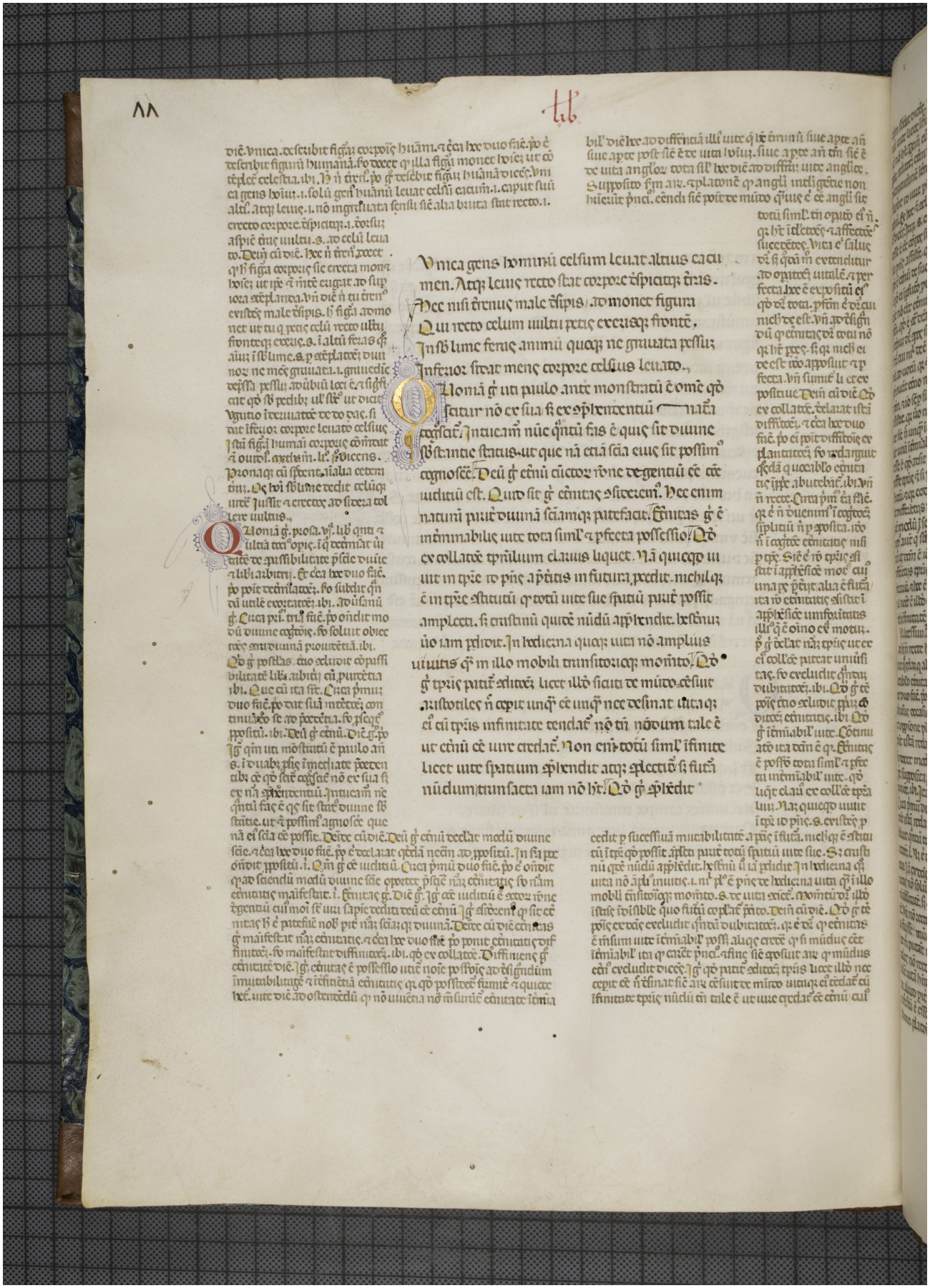

Vnica gens hominũ celsum leuat altius cacumen. Atq; leuiq; recto stat corpore erigitq; frontem. Hec nisi terrenis male deditis admonet figura Qui recto celum mutati pectoris erecti; fronte, Inferior stratq; mente corpore celsius leuato.

Quomã g̃ uir paulo ante monstratũ ē omẽ qd̃ datur nõ ex sua si ex splendentiũ natura cognoscit. Intuicam̃ nũc q̃nũ fas ē quis sit diuine substantie status. ut que nã erã scia eius sit possim̃ agnoscẽ. Deũ g̃ eternũ esse ꝓuidentiũ ē omẽ uidetur esse. Quod sit g̃ eternitas ostendam̃. Hec enim natura puta diuina sciam̃q; patefacit. Eternitas g̃ ē interminabilis uite tota simul ⁊ perfecta possessio. Qd̃ ex collatione temporum clarius liquet. Nã quicqd̃ uiuit in tpe ro pnc a pteritis in futura procedit. nichilq; ē in tpe stabile q̃ totũ uite sue spiritũ puta possit amplecti. si eternũ quidẽ nũdũ apprehendit. hesitanti uo iam patet. In velicena quoq; uita nõ amplius uiuitis q̃ in illo mobili transitoriq; momento. Qd̃ g̃ tpis pteritẽ abiecit licet illd̃ sicut re mũdo cessit. nihilo tes n̄ capit unq̃ ē unq̃ nec desinat uita q; ei cũ tpis infinitate tendat. nõ tñ nodum tale ē ut eternũ ē uite circlat. Non eni totũ simul infinite licet uite spatium apprehendit atq; apectiũ si fuit nũdum transacta iam nõ hit. Qd̃ g̃ apprehendit

bil' die hec addifficnatã illi uite q̃ hẽ omnũ siue apte aũ siue apte post sie ē te uita viuit. siue apte aũ tñ sie ē te uita angloꝝ tota sil' hec die ad diffinã uite angliee. Supposito fm aur. ⁊ platonẽ q̃ angli intelligẽte non huiusmodi pnci. cẽcti sie poit te mũdo q̃ uiuę ē cẽ angli sie totũ simul' tñ opiũ ei ũ. q; hit ictẽtes ⁊ affectẽ sucẽtes vita e' saluę ei si quã in eternitate ad opiũ utile ⁊ perfecta. hec ē expositiũ eꝝ qd̃ dr tota. pfm ē diam mich te est. vñ ꝓtesign dũ q̃ eternitas ꝓ tota nõ q; hit pres. si q; mich ei te est. ro apposuit ⁊ perfecta. vñ sumit li ce ex posituc Deũ aũ die Qd̃ ex collate. declarat ibi difficte. ⁊ cẽa hec duo fiẽ. po ei poit difficte ex plantate. fo ⁊ ad angustiẽ q̃dã q̃ uocabilo eternitas ipse aburelat. ibi vñ ñ recte. Quia pm̃ ea fiẽ. q; ē ñ ꝓuenim̃ i cognoẽ sipliciũ ñ p solita. ro ñ i cognoẽ eternitatis nisi p tpe. Sie ē ro tpis si stat i apprehẽdẽ mot' cui una pr pdit alia ē futa ita ro eternitatis si stat i apprehẽdẽ uniformitatis illi' q̃ ē oino ex motu. p g̃ declat nã; tpis ut ex ei collẽ patrat unũ si tas. fo excludit q̃ntũ dubitate. ibi. Qd̃ g̃ ex pis eto excludit pũ ch dicẽ eternitatis. ibi Qd̃ g̃ immutabil' uite. Continu ad ita tẽn ē q. Eternitas ē pssio tota simul ⁊ pfecta interminabil' uite. qd̃ ligat claũ ex collẽ tpis uiu. Nã; quicqd̃ uiuit i tpe ro pnc. s. ex tpe p cedit p successiũ mutabilitate a pnc i futa. michi; ē stati cũ i tpe qd̃ possit apprehẽdẽ puta totũ spiritũ uite sue. Sz; eternũ qd̃ nũdũ apprehẽdit. hesitanti ũ ut predict. In velicena q̃ uita nõ apl' uniuis. i. nõ pl' e pnc re velicena uita q̃ i illo mobili transitoriq; momento. s. re uita erice. momentũ dr illd̃ istue indisible quo fuitũ explat pnc. Deũ aũ die. Qd̃ g̃ ex pis ex tpis excludit q̃ntũ dubitatẽ. q; ē dr. q; eternitas ē ñsum uite immutabil' possi aliqs erre q; si mũdus esset eternũ pnci. affinę sie apposuit aur. q; mũdus eti' excludit dicẽs. Jg̃ qd̃ puta adhuc tpis uice illd̃ nec cepit esse ñ finat sie aut esset re mũdo uitaq; ei ꝓdat aũ infinitate tpis nũdũ tñ tale ē ut uite circlat esse eternũ aut